

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Vor Gud er død hinsides Hav

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Vor Gud er død hinsides Hav", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 330. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid107434.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 115.

Det store Korstog.

Kan synges som: Jeg veed et evigt Himmerig.

Vor Gud er død hinsides Hav,
For vore Synder grove,
Og Fienden tramper paa hans Grav,
Og alle *Christne* sove!

Har Ingen meer hans Navn saa kiært,
Saa lede Synder sine,
At han derfor det finder værdt
At taale mindste Pine!

Tør Ingen, under Korsets Tegn,
En Landse for ham bryde?
Vil Ingen i hans Føde-Egn
For ham i Taarer flyde?

Har Ingen Lyst, har Ingen Mod
Til, giennem *Tyrke* -Vrimlen,
At kæmpe sig til *Jordans* Flod,
Hvor end sig aahner Himlen?

Vil Ingen see det Undersyn,
Som slukker Hjerte-Sorgen,
At Lamper tænde sig ved Lyn,
I Graven, *Paaske-Morgen*?

Vil Ingen kæmpe for Guds Søn,
Og paa hans Vunder tænke,
Og nyde al den Aflad skøn,
Guds Kirke har at skiænke?

Saa lød til Folk i Tusindtal
Den *Franske* Paves Tale,
331 Og Skarens Røst: *det er Guds Kald* ,
Gienlød i Bjerg og Dale!

Da slog sig *Paven* for sit Bryst,
Og raabte: ret fortolket,
Det er Guds Kald, det er Guds Røst,
Som raaber giennem Folket!

Med dette Løsen gaaer i Slag,
Kors-Folk! til Gravens Ære!
Til Seier da paa Kampens Dag
Guds Engle jer skal bære!

Og svæver *Karl den Stores* Aand
End over disse Egne,
Før Solen daler, hver en Haand
Vil sig med Korset tegne!

Hans *Jævnings* de mindste Børn
Vil gribe brat til Væрге,
Og dyngede op for Ulv og Ørn
De Vantroes Lig som Bjerge!

Saa slog han Ild af *Franke*-Flint,
Som tændte *Galler*-Skoven,

Saa blussende man saae, fra Klint,
Den vandre over Voven!

Af *Karl* den *Stores* Halvgud-Æt
Var *Gotfred* end tilbage,
Og trindt om ham sig klynged tæt
End *Kæmper* uden *Mage*!

Ja, aldrig siden var tilfals,
For *Guld* og glatte *Taler*,
332 Et *Par*, som *Baldvin* *Vovehals*
Og *Raimund* *Provencaler*!

Og aldrig meer i *Bjørne*-Hi
Blev *Hvalpe* født derefter,
Som de, der kom fra *Normandi* ,
Endnu med tolv *Mands* *Kræfter*!

Med tolv *Mands* *Kraft* til *Kæmpe*-Id
Kom *Villums* *Søn* den *Vilde*,
Med sex *Mands* *Styrke*, sex *Mands* *Vid*,
Kom *Boemund* den *Snilde*!

Paa *Val* end leged med sit *Sværd*,
Som *Glutten* med sin *Dukke*,
Normannen *Tankred* *Ærekiaer*,
Saa *Kæmper* maatte *bukke*!

Og *Tyrkerne* , med samme *Gru*,
Som *Kid* for *Løven* flygte,
Kom *Robert* *Flæmingjarl* ihu,
Gav ham det største *Rygte*!

Og som de *Herrer* fløi fra *Sal*,
Saa fulgte dem og *Svende*,
Ei deres *Jævninger* paa *Val*
Skal sees til *Verdens* *Ende*!

Det rygtedes til fjerne *Hjem*,
Fra *Christen*-*Navnets* *Vugge*;
Det sanded i *Jerusalem*
Sex *Myriaders* *Sukke*.

Det hørtes og paa hvert et *Slot*,
Da *Gotfred* sad paa *Thronen*,
333 At i *Jerusalem* en *Drot*
Bar ydmyg *Torne*-*Kronen*!

Han blev, desværre, *mageløs* ,
I mange *Kongers* *Dage*,
Og efter *Daaden* kom en *Døs*,
Som spørger om sin *Mage*.

Men dog det store *Korstog* skal
Saalænge høit besynges,
Til der i *Sions* *Kongetal*
Et bedre *Navn* indslynges.

Og blev endnu trehundred *Aar*
Forhalet *Tyrke*-*Pesten* ,
Det skylde vi og *Maglegaard*
Kors-*Togene* fra *Vesten*!

Ja, at vi, trods den vilde *Strand*,
Har *Østens* *Perler* fundet,
Det har, ved *Tog* til *Jødeland*,
Os *Ridderskabet* vundet.

Og vaier over *Tyrke-Flag*
End *Christenhedens* Banner,
Det svang sig op i Kæmpe-Slag
Af *Paver* og *Normanner!*